

אך המילים מאבדות את משמעותן בפני חיוך של גער צעיר, בפני
זיו שמחת חיים רוננת, וטוב לב, והרבה הרבה אמונה, תקווה,
ים של שאיפות ותכניות שנגוזו, ושעודן פורחות בחלל העולם
וזועקות להגשמתן.

לא במציאות חולפת כי אם בנצח ובאין סוף.

ויאה השתיקה, ויפה עמידת דום, והרהור שבלד, ודוק של עצבות
מאלפי מילים וממלל רב.

ואנו שהכרנוך ושאהבנוך. בדממה נרכין ראש. נתרפק על זכרונות
נפלאים, נלקט ונאצור רסיסי חוויות, ונשפשף את השכם במקום
שטפחה עליו ירך האמיצה.

ודימעה תתגלגל וצביטה שבלב יסכמו יריעת חיך הקצרה והתוססת.

ידע מר המות כי רק את היקר לנו מכל לקח
לקח - ולא חמל.

(בן דודו - עמנואל)